

Hoşçakal

— poet19 · 04 Ekim 2012

Nihaller kurudu, bahçe tutuştu
Zaman ateşinde yandık, hoşçakal.
Sevda değdiğimiz bir göçmen kuştı,
Biz onu ağır taş sandık, hoşçakal.

Elimizden düştü umudun mumu,
Görmedik önümüz toprak mı su mu?
Tükendi sonunda saatin kumu;
Şeytanın sözüne kandık, hoşçakal.

Vehimmiş yüzünde gördüğüm ışık,
Ne aşk hakikatmiş ne de o aşık.
Tutup da umudu bak kaşık kaşık,
Gayya ateşine bandık hoşçakal.

İkrarın diline zem konu gayrı,
Gönüller tutuklu yürekler sayrı.
Bahçıvanın bağa olmadı hayrı.
Sevgiye üç günlük handık, hoşçakal.

Nalemde fırakın fecri belirdi,
İzan naçar kaldı, akıl delirdi.
Hani ayrılırsak ölüm gelirdi?
İşte o kelimeyi andık: hoşçakal.